

РЕШЕНИЕ

№ 7248

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6612** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена юрисконсулт – пълномощник на директора на СДВР - МВР, против Решение № 20123097/25.05.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 129^{-ти} състав, по НАХД № 3555/2021 г. С решението е отменен издаден от СДВР Електронен фиш серия Г, № 00071113/30.05.2019 г., с който, на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 638, ал.1, т.2 вр. чл.461, т.1 от Кодекса за застраховането, заснето на [улица], [населено място] с автоматизирано техническо средство № SD2D0023. Касае се за лек автомобил – собственост на дружеството.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение. В съдебното заседание касаторът не е представляван.

Ответникът, посредством упълномощен адвокат оспорва касационната жалба и претендира възстановяване на разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно списък.

Прокурорът при С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 от АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, но е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, а за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Решението на районния съд е правилно и не са налице сочените с жалбата касационни основания за отмяната му.

Въззивният съд е отменил оспорения електронен фиш, като е приел да са допуснати съществени нарушения на установените с чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата процесуални правила, а именно: липса на описание на фактическата обстановка; неотразяване, какво точно нарушение на чл. 638, ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 КЗ е извършено; неописването на административното нарушение води до неяснота, какво точно е било заснето с АТСС № SD2D0023.

Според разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата - чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП. Съгласно тази норма, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, не съответства на императивните формални изисквания на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, досежно неговото съдържание. Липсва обективизирано каквото и да е било описание на нарушението от фактическа страна, конкретизиране на мястото (посочено е само [улица]). Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ задължава всеки притежател на МПС да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но отговорността при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективизиращи признаци. В настоящия случай, в електронния фиш липсва описание на обстоятелството, че е установено управляване на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор, именно на датата за заснемане.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ и ал. 3 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20123097/25.05.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 129^{-ти} състав, по НАХД № 3555/2021 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – МВР да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] възнаграждението за адвокат, в размер на 370 лв. (триста и седемдесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: